

סיפורי ילדות

עם אבא חוקר ואמא חובבת טבע.. יוצא ילד טבע אמיתי.
ואלעד... שבילדותו לו ישב ולו לרגע קט... היה יוצא לטיול אחד והולך את
המסלול לפחות ארבע פעמים.
לאורך הדרך הוא כבר עבר על כל פסגה ובעיניו החדות מצא כל חרק או מאובן
ורץ במהירות בחזרה אל אבא להראות ולהתייעץ ושוב מחדש להר שבצד השני,
וכך קדימה ואחורה בסריקת שטח מושלמת.
הוא כבר ידע והבין את מה שהמבוגרים זה עתה גילו.

משפחת דן המטיילת, קבעה לעצמה מסלול אורחים קבוע.
מגיע אורח – לוקחים אותו לגישרון שבהרי אילת.
במשך הזמן קיבל אלעד את זכות ההדרכה. הוא שלט בחומר, ידע להסביר
היטב בתחנות הנכונות ואמנן זכה לרגע של נחת..
תראו איך הפספוס הזה יודע להתנהל בקניין הצר והיפה הזה.. תפוח סדום,
אבטיח פקועה, חגבים שחורים ואיטיים הנקראים כושן ארסי...
הי היזהרו...

טיול אופניים עם דומיניק, דודו, בזמן שהותו באחת מחופשת הקיץ בשוויץ:
נסע אלעד עם דומיניק לטיול אופנים בהרים.
מדוושים להם בשניים.
אלעד בן התשע חובש לראשו את הכובע האדום היפה ביותר שקיבל. מתנה
מדודה יעל.
כובע מצויין לקור השוויצרי.
והנה מתקרבים לסוף המסלול – אלעד מגלה שכובעו אבד.
לא הוא לא מוותר – הוא ישוב לחפש אותו. הוא משכנע את דומיניק שהכובע
חשוב לו מאד
הם חוזרים יותר ממחצית הדרך.
מחפשים ומחפשים וכובע אין.
לילה לאחר מכן מלווה דומיניק את אלעד, בן התשע לרכבת.
אלעד יעלה על הרכבת לבדו ובסוף המסלול – בתחנה האחרונה יחכו סבא
וסבתא.
הלילה סוער רעמים וברקים וגשם רב. והרכבת – עוצרת.
כל הנוסעים מתבקשים לעבור לרכבת הארכת, כך מסבירים בצרפתית, ואלעד
הקטן, שנוסע לבד, בלי דיילת ליווי, מדבר עם המבוגרים מקשיב להסברים ועובר
לרכבת הנכונה.
סוף המסלול – סבא וסבתא נרגשים. אלעד הגיע סוף סוף בריא ושלם.
ממש נס איך הצליח לעבור את כל התלאות לבדו.
נכנסים הביתה וסבתא אומרת:
עכשיו אלעד בוא נתקשר להורים ונספר שהגעת בשלום.

אלעד מסכים.
סבא מחייג ואלעד מדבר.
אמא, אבא, שלום.
כן הכל בסדר.
אל תשאלו מה קרה לי....
איבדתי את הכובע האדום שדודה יעל נתנה לי במתנה

מסיבת יום הולדת 70 לסבא וסבתא:

אלעד אתה חייב להיות ראשון
לכבוד יום ההולדת ה 70 של סבא וסבתא רכבו על אופנים כל המשפחה מספר
ימים אך דורין הקטנה, טרם למדה לרכב על אופנים.
לעזרתה של דורין באו אלעד והאופנים הדו מושבי.
לא די לה לעלמה שאחיה מרכיב אותה כל הדרך בעליות ובמורדות. היא גם
דורשת ממנו להיות הראשון
כן, והוא מסכים..והוא מתאמץ..והוא מקפיד לשמח את דורין..והם ראשונים.

ליקטה וכתבה- נורית גורן חברת קיבוץ אילות